

fets Behov, saaledes vil f. Ex. i Wintermaanederne et Tog een Gang om Dagen være fuldstændig tilstrækkeligt. Naar Staten derimod befatter sig med Driften, stige jo Forbringerne.

Hvad Snefygning og Sandflugt paa denne Bane angaar, kan Saadant naturligvis finde Sted, men hvad det første angaar, anser jeg det ikke for farligere end andre Steder, og i alt Fald er Rydningen der jo ikke saa nødvendig som paa de store Postrouter, og hvad Sandflugten angaar, vil jeg sige, at efter hvad der foreligger for mig, har der ganske vist tidligere været Frygt i den Retning, men at der ikke er det mere. Jeg forstaar altsaa vel Betænelighederne, men jeg tror ikke, at de ere af en saadan Art, at de berettiger til at forfaste Loven. Hvad det ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn (Blom) angaar, saa er det ærede Medlem meget stiv i sine Paastande, og det fortaenter jeg ikke det ærede Medlem i. Men nu siger det ærede Medlem, hvis det ikke er sikkert, at Banen forrenter sig eller giver Overskud — hvad hverken det ærede Medlem eller jeg kan vide — skal man ikke anlægge den; forrenter den sig derimod, skal man heller ikke hjælpe til dens Bygning, thi saa kunne Behoerne jo gjøre det selv. Men det ærede Medlem maa jo se, at i Kraft af den Argumentation maa man nægte ethvert Tilskud til en hvilken som helst privat Bane. Thi enten gaar det, og saa kunne Folk jo gjøre det selv, eller ogsaa duer det ikke, og saa maa vi heller ikke gjøre Noget ved det. Det ærede Medlems logiske Konsekvents er den, at nægte ethvert Tilskud til Privatbaner, men det har aldrig været Regjeringens og heller aldrig Lovgivningsmagtens Standpunkt.

Bloug: Sa, jeg vil nødig forlænge denne Diskussion, saa meget mindre, som jeg ikke tror, at der kommer Noget ud af den. Jeg vil blot have Lov til at gjøre en Bemærkning overfor den ærede Ordfører. Det er den, at det er mig meget vel bekendt, at Fiskeriet er afvexlende alle Vegne, men det vilde dog være meget behynderligt, om det paa det samme Havs Kyster skulde gaa meget forskjelligt til. Jeg kan indrømme, at der er en Himelighed for, at den stærke Dampskibsfaart gennem Sundet maaste har havt nogen Indflydelse paa Fiskeriet paa Sjællands Nordkyst, som den mindre har paa Kattegattets vestlige Kyster. Men at det skulde forholde sig meget anderledes paa den ene af Kattegattets Kyster end paa den anden, kan jeg dog ikke tro. Jeg har slet ikke tænkt paa at udtale mig om Kystfiskeriet paa Syllands vestlige Kyst, hvor der ikke er den

Grund til dets Aftagen som paa Østkysten, men kun, at hvis Slågens Fiskeriet mere og mere gaar over til at blive et Storfiskeri paa den aabne Sø, vil Udbytten af Fiskeriet ikke blive fort ad den Jernbane, man nu tænker at anlægge; thi det kommer slet ikke til Slågen. Man seiler fra Fiskepladserne hen til de Steder, hvor man vil sælge Fisken. Sa, havde Slågen en Havn, saa kunde Fisken indbringes til Havnen; men det kan der jo ikke være Tale om. Fiskebaserne kunne slet ikke gaa ind til Byen. Det gaar der som ved Sjællands Nordkyst. Dermed vil jeg ikke sige, at Fiskeri ikke kan transporteres over Land. Det veed jeg meget vel, at den kan, og jeg indrømmer, at Transporten vil blive baade hurtigere og billigere, naar man faar denne Bane. Men det forekommer mig, at mellem en Bane og en Landevei — thi det er jo saaledes, det staar i det Mindste for det halve Stykkes Vedkommende — ligger der en Mellemvei, man ikke har forsøgt, og som maaste var billigere; det var en Sporvoagnsførsel. Kan der lægges Jernbanestinner, saa kan der ogsaa lægges en Sporvei og en Sporvoagnsførsel, hvad enten det nu bliver med Hest eller med Damp, vil absolut være billigere at drive end en Jernbane. — Den Dphsning, som den ærede Indenrigsminister giver om Marsagen til, at Staten har givet sit Bidrag under den Form, hvorunder det foreslaas i Lovforslagene, takker jeg for. Det er faldet mig paa Sinde, at det kunde være en Maade, hvorpaa Driften lettere kunde skydes over paa Staten, og jeg har nogen Tvivl, om man i Fremtiden ikke ogsaa vilde kunne komme dertil, dersom Driften ikke betaler sig. Men jeg synes ogsaa, at det vilde være en større Fordel for Slågboerne at faae en direkte eller ligefrem Gave, fordi de saa maaste vilde kunne opnaa et mindre Laan i Jernbanen for at kunne tilvejebringe hele den Sum, der gaar med til Anlægget, og saa give Prioritet derfor. Nu skal Staten laane Beløbet, og der kan fornødtvis ingen Prioritet gives i en Bane, hvori Staten allerede har Prioritet for 1/2 Million. Jeg misliker imidlertid ikke den gode Hensigt, i hvilken Tilskudet er foreslaet paa denne Maade.

Thygeson: Der falder et Par Ytringer fra den sidste ærede Tale om, at Sandflugten skulde have Indflydelse paa denne Jernbane. Jeg finder mig derved foranlediget til at bemærke, at allerede siden 1882 er der af Staten anvendt 30,000 Kr. til ekstraordinære Arbejder ved Sandflugtens Dæmpning netop af specielt Hensyn til Muligheden af, at der kom en Jernbane, og denne Sum har vist